

[Kirsten Jacobsen]

bejde, og det bliver også nødvendigt. Jeg kan også love, at vi vil stille de nødvendige ændringsforslag, for selv om vi til syvende og sidst vil stemme imod dette lovforslag med arme og ben, vil vi i hvert fald medvirke til, at det, der kommer ud herinde fra Folketinget, i hvert fald har et teknisk og juridisk indhold, som er til at leve med for dem, der skal administrere det, og som også er til at forstå for dem, det drejer sig om.

Når det bliver sagt fra forskellig side, at forslaget i bund og grund handler om aftalefrihed, er det en sandhed med så store modifikationer, at friheden næsten er blevet borte. Man laver nu kun lejeregulering hvert 4. år, og den skal oven i købet deles ud over perioden. Man laver også skrappe regler for, hvordan det lejedes værdi opgøres, og det skal ske på en helt anden måde her end på andre områder.

Med hensyn til den autoriserede vejledning, som man nu vil indføre for at sikre, at lejerne nu også kan forstå, hvad det hele drejer sig om – og jeg mener, loven er så besværlig, at det godt kan ske, at det er nødvendigt – tror jeg ikke, at den bliver mere forståelig end forslaget.

Jeg kunne have forstået det, hvis man havde lavet en vejledning for, hvordan de sociale boligsekskaber skulle udleje deres lejligheder. Der kan man jo tale om, at der i mange tilfælde er en svag part. Men jeg synes, det er lidt beskæmmende, når Venstres boligpolitiske ordfører, hr. Mejdahl, står heroppe og siger: Egentlig skulle man jo ikke have nogen restriktioner overhovedet, og så tilføjer han: Men den tanke er utopisk i dagens Danmark. Jeg synes, det er beskæmmende for et parti som Venstre, men jeg synes da, det er dejligt, at vi nu endelig får konstateret, at ingen af dem, som tidligere har sagt, at de vil kæmpe for et frit boligmarked, længere står ved deres ord. Dette forslag er et tydeligt bevis herpå.

Jeg kunne have forstået det, hvis dette forslag var strikket sammen af fru Pia Gjellerup, hr. Jørgen Estrup og SF; så ville jeg ikke have været overrasket over indholdet, men jeg må indrømme, at jeg er meget overrasket over, at det kommer fra regeringen, og jeg synes, det er sørgeligt. Jeg havde glædet mig til som en af de første handlinger her i Folketinget med en ny regering at kunne rose regeringen, fordi man ville hæve nogle restriktioner, og så er jeg altså i den situation, at jeg må gøre det modsatte.

Jeg tror heller ikke på – hvis kvaliteten af arbejdet skal være nogenlunde til at leve med – at forslaget kan gennemføres inden 1. januar; jeg kan i hvert fald allerede på nuværende tidspunkt love ministeren én byge af ændringsforslag og spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Selv om Fremskridtspartiets medlemmer vil stemme imod dette lovforslag med både arme og ben, har de heldigvis kun én stemme hver, så det er ikke den store trussel.

Fru Kirsten Jacobsen påpeger, at der har været skrevet en del om diskussionen om et frit boligmarked, og det er jo sandt nok, men det er ikke altid, at det, der bliver skrevet, passer. Det er faktisk blevet dokumenteret, også over for Folketingets Boligudvalg, at der har været prisstigninger på ejendomme i Københavns centrum, der overstiger 1.000 pct. inden for 2 år, og det medfører, selv om man ikke direkte kan anvende prisstigningerne som grundlag for huslejestigningerne, et pres på huslejerne. Det er også dokumenteret, at lejere i ganske almindelige lejemål, der ikke er blevet forbedret, har fået varsler om huslejestigninger på over 700 pct. – 700 pct.! Det er de faktiske forhold.

Jeg synes, det i denne sammenhæng er værd at lægge mærke til, hvad et frit boligmarked egentlig betyder. Et frit boligmarked, sådan som Fremskridtspartiet opfatter det, betyder frihed for udlejere og spekulanter til at malke en investering langt ud over hæderlighedens grænser, men det betyder bestemt ikke frihed for lejerne til at forsvare sig og drive forretning på en forståelig måde.

Jeg synes, det er værd at lægge mærke til for folk, der følger debatten, for den lille købmand, for grønthandleren, for cykelsmeden, hvad der er Fremskridtspartiets politik. Fremskridtspartiet går i denne sag ind for, at alle de små erhvervsdrivende skal smides ud af deres butikker, skal fratages retten til at praktisere deres erhverv, fordi der skal være frihed for spekulanterne til at drive deres virksomhed og derefter flytte pengene til en lukket konto i Luxembourg. Det er Fremskridtspartiets politik, og det er interessant at få det gjort så klart.

Med hensyn til hr. Mejdahls kommentarer synes jeg ikke, der er grund til at blive forvirret. Det er jo traditionel Venstrepolitik, at man